

Sygn. akt V KZ 28/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Szewczyk

w sprawie **J. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 22 lipca 2015 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 1 czerwca 2015 r., sygn. akt II WKK 25/15,

o odmowie przyjęcia kasacji,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 października 2014 r., sygn. akt II K 15/13, Sąd Okręgowy w Koninie uznał J. K. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., za które wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby oraz grzywnę 200 stawek dziennych po 20 zł każda.

Po rozpoznaniu apelacji obrońców oskarżonych, Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt II AKa 15/15, zmienił pkt I zaskarżonego wyroku w ten sposób, że ustalił kwotę szkody na 5.757.786 zł. W pozostałym zakresie utrzymał zaskarżone orzeczenie w mocy.

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego obrońca skazanego zarzucił obrazę prawa materialnego, tj. art. 286 k.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych

przyjętych za podstawę orzeczenia, wskutek nieprawidłowego uznania, że działanie oskarżonego J. K. wypełniało znamiona przestępstwa oszustwa.

Zarządzeniem z dnia 1 czerwca 2015 r., Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k., odmówił przyjęcia kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego J.K. od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 5 marca 2015 r., sygn. akt II AKa 15/15, zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Koninie z dnia 7 października 2014 r., sygn. akt II K 15/13, jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

W zażaleniu na to zarządzenie obrońca J.K. wskazał, że wniesienie zażalenia było konieczne i uzasadnione, gdyż kasacja zmierzała w kierunku uniewinnienia skazanego od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., zaś uznanie skazanego winnym tego przestępstwa wiąże się ewentualną koniecznością zapłaty przez niego odszkodowania w kwocie 5.757.786 zł. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wyjątek stanowi sytuacja określona w art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., a więc oparcie tego środka zaskarżenia na powodach z art. 439 k.p.k.

W rozpoznawanej sprawie kasacja wniesiona została od wyroku, którym orzeczono karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oraz grzywnę, zaś obrońca podniósł w niej zarzuty obrazy art. 286 k.k. oraz błędnych ustaleń faktycznych, nie sformułował zatem zarzutu zaistnienia uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k. Tym samym w świetle art. 523 § 2 i 4 k.p.k. kasacja ta jest niedopuszczalna z mocy ustawy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

